

॥ खंड ०२ ॥

॥ ओवी नं. १५ ॥

॥ निरसनसह मुळावर्ची गाहीची ओवी ॥

॥ आला जग हे तारण्या ॥

॥ आला जग हे तारण्या । जग ओळखेना...
सांगतो गाही कोणी ऐकेना ॥ घृ ॥

॥ दुःख काय, सांगु माहये । विश्व चैतन्या, चांगली पाहये ।
जगाच्या देखताची होयें ॥ जग ओळखेना...
॥ अरण्यात होता एक जीव । संग होती एक सवं ।
सत्य ओळखला आत्माराम देव ॥ जग ओळखेना...
॥ अरण्यात दिला एक ठावं । नागार्जुन त्याचं नाव ।
कोपले आहे मानव ठावं ॥ जग ओळखेना...
॥ गाही चतुर्पता गाय । जगवलां अनामीकाचा देहं ।
मौस भक्षता लाभ/लाज काय ? जग ओळखेना..॥ ०४ ॥

॥ गाय चतुर्पता घरी । आज म्या नाही, टाकली खरी ।
मुळ भागवता घातली ॥ जग ओळखेना...
॥ मुळ यवगी, केला एक बोलं । भाग नाहीदेणार, होईन कल्पांत
जम्मा होईन, ब्रम्हादिक ॥ जग ओळखेना...
॥ ज्याचा भाग, देईन त्याले । काहीतरी कनवा, येईन धन्याले ।
जुने वचनं, फेडन सारे ॥ जग ओळखेना...
॥ वचना मुळे होईन अपघात । मोजब्या साठीनं होईन रात/रात्र ।
रात नाही होणार, भेटन ज्योत ॥ जग.. ॥ ०८ ॥

॥ हे होय सत्कृताची ज्योत । यवगा यवगी देईन आउक ।
तिरलोक भुलले/गेले अभिमानात ॥ जग ओळखेना...
॥ अभिमानाशी दिला मान । त्याचे नोव्हे बा चैतन्य ।
किंवा अभिमानाचा होईन अपमान । त्याचे नोव्हे हे चैतन्य ।
निराकार आप आले पलटुन ॥ जग ओळखेना...
॥ निराकार-निराधार । शिव-शक्तीचं होईन स्वयंवर ।
अनामीक म्हणे, देवा मी तुझ बाळ ॥ जग ..॥
॥ ओळखीचे ओळखतीन जीव । बहु मानवाचे वाटते भेव ।
मधुपान घेतीन मौसासवं ॥ जग ओळखेना..॥ १२॥
॥ मौस होय अनामीकाचे घर । कोणाला देणार नाही बरं ।
तिरलोक येवुन घालतीन भिडं ॥ १३ ॥ जग..

भजने :- ॥ अनामीका घरी आला । भाव पाहुन, देव राया उतरला ॥
॥ भाव धरा भक्ती करा । भावीका साठी देव, भावीक झाला ॥
॥ भाव या अनामीकानं केला । देव वचनात, अखंड गोयला ॥
॥ ज्याचा भाव त्याची भक्ती । विठोबा उभा, देव त्याहीच्या संगती
॥ ज्याचा भाव त्याचा देव । उभा आहे देव, अवधुत रावं ॥
॥ उभा आहे माझा देव । आता नाही, कोणाचं भेव ॥
॥ उभा आहे माझा सखा । आता नाही, या देहीला धोका ॥

गजर :-

॥ तुम्ही या भजनी बसा । उभा आहे सखा । होणार नाही धोका..
या चतुर्पती नामाला । येवुन भजा.. ॥

॥ निरसनसह मुळावरची गाहीची ओवी ॥

॥ आला जग हे तारण्या ॥

-: निरसन/स्पष्टिकरण :-

॥ आला जग हे तारण्या । जग ओळखेना...

सांगतो गाही कोणी ऐकेना ॥ घृ ॥

॥ दुःख काय, सांगु माहये । विश्व चैतन्या, चांगली पाहये ।

जगाच्या देखताची होयें ॥ जग ओळखेना...

आपल्या “येतो मी खरा” या वचनाद्वारे हा चतुर्पती आदीपुरुष भैस हे जग तारण्या साठी या जगात आला आहे. हे सर्व जग तारण्यासाठी तो चैतन्या माया व त्रिदेव सह या जगातील सर्व सजीवात चैतन्यमय सोहंम् ज्योत स्वरूपात उभा राहिला. आपल्या चैतन्य ची गाही देत तो या सर्व चरांचरात उभा आहे. या देहीच्या मित्तलोकी हृदयी च्या अंतरंगात निराकार निराधार सोहंम् स्वरूपात हा भगवंत निरशुन्याहुन आला आहे. या देहीत निराकार निराधार चतुर्पती आदीपुरुष धनी आपला तेजोगुणी अंश अवतार घेवुन देहीचा आत्माराम धनी वनुन उभा आहे. आपली चैतन्य ची गाही देत हा धनी देहीच्या मित्तलोकी हृदयी सांगी करत सुटला आहे. या सांगीची अनुभवासह गाही देत आहे. या गाहीचा साक्षात अनुभव वेळोवेळ देत उभा आहे.

जेव्हा या जगाला ही अनुभव युक्त चतुर्पतीची गाहीचा सांगी सांगतो तेव्हा हे जग मानेना ! चतुर्पती धन्याची ही गाही यांना सांगता सांगवत नाही ! कितीतरी सांगु रे वाप्पा ! हे जग मानत नाही ! कारण की : या जगात तर तिरगुणी मायेसह तिरलोक्याचे तिरगुणी अवतार व त्याच्या तिरगुणी ज्ञानी पंडित जनांनी, आपआपले गुणांचे मठ स्थापुन आपआपले तिरगुणी पंथ-पंथ पाडले आहेत. हे पुढेही असेच पंथ-पंथ पाडुन आपआपले गट गट पाडतील हो । या तिरगुणी गटां-गटांचे लोक माझे-माझे मोठ मोठ म्हणत दोहित मचवत आहेत. या तिरगुणी मायेच्या भुलवणीपायी हे तिरगुणी ज्ञानीजन पुढेही माझ माझ मोठच म्हणतील. पंथ-पंथ पाडतिन गट । यांना कितीही सांगता सांगवत नाही. हे मानणार नाही या आदीपुरुष कृष्णा ची गाही ! म्हणुनच आता यांना दुर-दुर करण्याची वेळ आली आहे.

हे त्या तिरगुणीचे षशास्त्रे, षजोग, षदर्शने, १८पुराण... ईत्यादी परस्परात माझे माझे मोठं मोठे म्हणत, आपआपल्या बुद्धिच्या परीने झगडा करत आहेत. त्या तंटयाच्या समर्थनार्थ नाना प्रकारच्या कथा व पुराणे या तिरगुणींनी रचले आहेत. असे हे तिरगुणी अज्ञान अंधःकारत बुडाले असल्यामुळे या तिरगुणींच्या षशास्त्रे-षजोग-षदर्शने अश्या या १८ खुम्मावर उभा राहुन, यांच्या सच्च्या भाव चे अन्न भकसुन देणं देणा-या आपल्या आदीपुरुष धन्याचे स्वरूप हे तिरगुणी जाणत नाही. ज्यांनी स्वतःलाच नाही ओळखले असे तिरगुणी तिन च्या पल्याड उभा असलेल्या चौथ्या आदीपुरुष धन्याला ओळखत नाही. यांच्या देहीत ठाणं मांडुन वसलेल्या त्या आदीपुरुष धनी अवताराला ओळखत नाही. जाणत नाही. यांच्याच हृदयी ठाणं मांडुन असलेल्या त्या आदीपुरुष अंतरात्मा द्वारे दिलेले चैतन्याची गाही, अंतरात्माचे आवाजी ग्यान व सांगी हे मायेचे तिरगुणी जग मानेना ! आदीपुरुषाचे चैतन्य या जगाच्या देखताच आहे ना । तरी सुध्दा या चैतन्य स्वरूपी आदीपुरुषाला हे जग मानेना । या विश्वातील चैतन्य कोठुन आले आहे ? या देहीला चैतन्य चा पुरवा कोठुन येत आहे ? या विश्वातील हे चैतन्य यांच्या दृष्टी देखत असतांना याच्या कडे ते जराही लक्ष्य देत नाही. किती या मायेने यांना करकचुन बांधुन ठेवलेत ? मायेपोटी आपल्या स्वतःच्या देहीच्या धन्यालाच ते विसरलेत. याचेच दुःख काय मी सांगु माझे ।

हे विश्वव्यापक चैतन्यपुरुष आदीपुरुषा । तु तर या सर्व सजीवात चैतन्यमय सोहंम् स्वरूपात राहुन, माझे हे दुःख चांगले पाहत आहे. अनुभवत आहे. तुच तर या जगाच्या देखता असुन, या जगाच्या दृष्टी समोर उभा आहे. परंतु या जगाच्या दृष्टीवर तिरगुणी मायेने टाकलेली तिरगुणी ज्ञानाची झापडी असल्यामुळे, तु त्यांना दिसत नाही. तुझे चैतन्य त्यांना दिसत नाही. तुझे सोहंम् चैतन्यमय निराकार निराधार रूप ते जाणत नाही.

आदीपुरुष देवा । यां तिरगुणींच्या दृष्टीवर टाकलेली, तिरगुणी मायेची उघड घुंगी हे झापडी । यां अन्जानांना या तिरगुणांचे ओझे टाकुन दयायला सांगुन, या तिरगुणांच्या पलीकडेचे पाहु दे । तिरगुणांच्या पलीकडे पाहण्याची सद्बुद्धि दे । हीच अर्ज आहे गा आता माझी । या तिरगुणीं सृष्टीच्या घनदाट अरण्यात उभ्या असलेल्या आत्मज्ञानी जीवाची ।

॥ अरण्यात होता एक जीव । संग होती एक सव ।
सत्य ओळखला आत्माराम देव ॥ जग ओळखेना...

॥ अरण्यात दिला एक ठाव । नागार्जुन त्याचं नाव ।
कोपले आहे मानव ठाव ॥ जग ओळखेना...

-: शब्दार्थ :-

ठाव :- ठिकाणा, माहीत असने । संग :- सोवत । गाही :- साक्ष, पुरावा
कोपले :- रागावले, कोधीष्ट झाले । सव :- माया-ममता करणारी स्त्री शक्ती
या जगाच्या एका अरण्यात, असा एक ठाव त्याने दिला होता की :
ज्याचे नाव नागार्जुन असे होते. या ठीकाणी आम्हावर माया ममता चा वर्षाव करणारी, आदीशक्ती माया चैतन्यरूपी सव सारजा राणी आम्हा संग होती.

या चैतन्याचा संग करून, या ८४ लक्ष्य योनी व्दारे निर्मित देहरूपी वृक्ष्यांच्या या विराण अरण्यात या एका जीवानं हा सत्य देव आदीपुरुष ओळखला आहे. या सत्यदेवाच्याच कृपेने चतुर्पती निरंजन ग्यान प्राप्त करून घेतले. निराकार निराधार निरंजन चतुर्पतीचीच भक्ती करत, या निरंजन चतुर्पतीची ज्योत देहात संचारून खेळवली. या चतुर्पती ग्यान-ध्यान-भक्तीव्दारे, याची आकाशवाणी व्दारे आलेले, चतुर्पतीचे मुळावरे आकाशमात मधले निरंजन ग्यान घेतले. आणी जेव्हा या तिरगुणी जगाला या निराकारी निराधारी निरंजन आदीपुरुषाने दिलेल्या सर्व गाही ची सांगी सांगतली, तेव्हा हे तिरगुणी जग मानेना ! कोणी ऐकेना या चतुर्पतीचं ग्यान ! कारण की : चतुर्पती ग्यान हे तिरगुणी जगाच्या पल्याड जावुन, तिरगुणांच्या पलीकडे उभ्या असलेल्या आदीपुरुषाची गाही देत होतं.

तिरगुणांचे ओझे टाकुन देण्यास भाग पाडुन तिरगुणांच्या पलीकडे पाहणारे हे चतुर्पती ग्यान आहे. म्हणुनच हे चौथ्या अवस्थेचे चतुर्पतीचे ग्यान जर सर्वसामान्यांच्या हाती गेले तर तिरगुणींना भिती वाटत होती की : हे चतुर्पती ग्यान:

- या तिरगुणांचे ठाणे उडवन.
- तिरगुणी राजे उडवन.
- तिरगुणी सत्ता उडवुन टाकन.
- त्रिदेवाचे तिरगुणी ग्यान मोडन आता !

असे तिरगुणी ज्ञानीजनांनी जाणल्या मुळे तिरगुणी ग्यानी जाणते जिकडे तिकडे चिंता करू लागले की : हे उर्ध्व स्वर्गिच्या आकाशमात मधले चतुर्पती ग्यान, उर्ध्व स्वर्गिचे ग्यान-ध्यान-सुमरन करत देहा अंवर करन. म्हणुनच तिरगुणी ग्यान सोडुन सर्व देवांगण सह मानवगण हेच चतुर्पती ग्यान सुमरन करतील.

या भिती पायी हे तिरगुणी ज्ञानी जाणुन वुजुन चतुर्पती चा विरोध करू लागले आहे. अन्जान मानवाची दिशाभुल करून त्यांना चतुर्पतीच्या विरोधात भडकवत आहेत. असे हे मी-मी म्हणणारे अहंकारी तिरगुणी ग्यानी जिकडे तिकडे चिंता करत, अन्जान सर्वसामान्य जनलोकांस या चतुर्पतीवर कोपवत आहे. यां तिरगुणी च्या व्दैत कर्मांमुळेच हे अन्जान लोक चतुर्पती वर कोपलेले आहेत. चतुर्पती ला पडीत पाडत आहेत.

हे कोपले मानव मज ठाव आहे. तरी सुध्दा या कोपलेल्या लोकांत ही चतुर्पता गाय चतुर्पतीची गाही देत निर्भिड पणे उभी राहत आहे. म्हणुनच आता या चतुर्पतीचीच गाही देतो की :

॥ गाही चतुर्पता गाय । जगवलां अनामीकाचा देहं ।
मौस भक्षीचा लाभ काय ? जग ओळखेना..॥ ०४ ॥
॥ गाय चतुर्पता घरी । आज म्या नाही, टाकली खरी ।
मुळ भागवती घातली ॥ जग ओळखेना...

-: शब्दार्थ :-

अनामीक :- ज्याला नाव नाही असा । **म्या** :- मी । **गाही** :- साक्ष, पुरावा
मौस :- चारही वाचेतुन निघणारे चतुर्पतीचे हरीनाम ।

मुळ भागवता :- मुळ यवगाचा देव आदीपुरुष राव । यां चतुर्पतीचे मुळावरचे ग्यान व चतुर्पती चे निरंजन ग्यानपिंडे असलेला चतुर्पता अथर्वन् वेद । ज्याद्वारे चौथी अवस्था प्रकाशमान होते, असा हा चौथा वेद पाचवा सुक्ष्मवेद असलेली भागवता होय ।..

या कोपलेल्या मानवाच्या समुहात चतुर्पता गाईने या अनामीकाचा देह आपल्या ग्यानाचा अमृत पान्हा पाजत जगवला आहे. जगवत आहे. हीच तर या चतुर्पता गाईची गाही होय की : या चतुर्पता गाईने या अनामीकाला तिरगुणांच्या पलीकडे नेतुन, तिरगुणांच्या पल्याड उभ्या असलेला चतुर्पती आदीपुरुषाचे चतुर्पती निरंजन ग्यान चा पान्हा पाजला आहे. या चतुर्पता वेदांत गाईच्या निरंतर पान्हा व्दारे अनामीकाला चतुर्पती निरंजन ग्यानाने लढवद केले आहेत. अनामीकाचा देह वज्र अम्बर केला आहे. या चतुर्पतीचे दर्शन करवुन दिलेत. या परा-पश्यंती, वैखरी-मध्यमा या चारही वाणीतुन निघणारी ही चतुर्पतीची मौसवाणी देवुन, ती गाय अनामीक देहघरी उभी झालेली आहे.

या मौसवाणी व्दारे निघणारे चतुर्पती चे हरीनाम हे अलक्ष्य ग्यानसंपन्नता देणारे आहे. मुक्ती पदाला, निर्वाण पदाला नेणारे आहे. हे चतुर्पता हरीनाम मोक्षपद प्राप्त करून देणारे असुन, या चतुर्पता चे सेवन करण्यास लाभ काय काय आहे ? हे या जगाला सांगतो आहे. पण हे स्वार्थी तिरगुणी जग मानेना ! हे तिरगुणी जनलोक या मौसवाणीच्या सेवनाची लाज का वाळगत आहेत ? या मौसवाणी ला पडीत का टाकुन देत आहे ? या मौसाला गिळुन का ठेवत आहे ? या चतुर्पतीचे स्वतः भक्षण करून ईतर सर्वसामान्य जनांपासुन चतुर्पती ला लपवुन का ठेवत आहेत ? या गायीच्या या मौसवाणीचा का मांडलासे त्याग ? हे चांगल्या रितीने आम्ही जाणतो की : हे चतुर्पतीचे हरीनाम त्रिकुटाचा चुराडा करून तिरगुणीचे तिरगुणी ग्यान मोडीत काढुन, तिरगुणीची तिरगुणी सत्ता उडवुन टाकेल. म्हणुन तुम्ही तिरगुणी सर्वकाही जाणले असतांनाही हे चतुर्पती ग्यान तुमच्या जवळच गिळुन ठेवत आहात. ते कोणाला देत नाही आहे. या चतुर्पता गायीचा तुम्ही त्याग मांडला आहे. त्रिदेव सह महा महा ऋषि मुनी मुग गिळुन बसले आहेत. घोंम घालुन बसले आहात. हे चतुर्पता ग्यान पडीत टाकुन, दुस-यांच्या पासुन लपवुन ठेवत आहात. अश्या प्रकारे या मौसवाणी च्या भक्षणाने तुम्हा तिरगुणींना काय लाभ होणार ? तुम्ही तिरगुणींनी पडीत टाकलेली चतुर्पता गाय यवगान यवगात उभी राहली आहे.

॥ पडीत गाय उभी राहयं । यवगा च्या मुळं ।

तिरगुणीला खबर नाही । शुध्द करा आपलं कुळ/कुडं ॥खंड०२/३५

एका जनलोक हो । जरी या तिरगुणीनी ही चतुर्पता गाय पडीत टाकली असली, तरी पुढे येणा-या भैसाच्या यवगा कारण ही पडीत गाय वेळेवेळ उभी राहत आहे. याची या तिरलोक्यांतील तिरगुणीना खबर नाही. म्हणुनच तुम्ही जनलोक हो ! या चतुर्पता गाय ला आत्मसाद करून, आपलं कुडीचे कुळ शुध्द कराव.

या चतुर्पता गायीला आजही आम्ही नाही टाकली आहे खरी । ईचा चतुर्पता पान्हा या देहीच्या रोमा-रोमात भिनवुन, या चतुर्पता गायीचं ठाणं या देहघरी आता आम्ही वसवलं आहे. या चतुर्पती चा रोमीद्युत वनुन, ईचीच जोपासना आजवरी करत आहोत. चतुर्पती धन्याचे भजन पुजन ध्यान सुमरन करत, या आदीपुरुषाला भजतो आहे. याचीच गाही/साक्ष म्हणजे ही चतुर्पता गाय ! ही चतुर्पता गाय स्वर्गातील कामधेनु गाई प्रमाणे आमच्या कामना पुर्ण करत, या मिर्तलोकी चतुर्पती पंथाच्या को-या भुम्मेवर उभी आहे. या चतुर्पता गायीनेच आपला अमृत पान्हा पाजुन, मुळयवगाचे मुळवरील निरंजन ग्यान सह मुळ भागवता असलेला चतुर्पता अथर्वन् वेद भक्तांच्या हाती दिलेला आहे. या मुळ भागवता असलेल्या चतुर्पती अथर्वन् वेदाचे बोल, भक्त आपल्या मुख्रातुन काढत आहे. या गाईचे हे बोलच आपल्या समोर या गाईची गाही देत नित उभे होत आहे.

या आवाजी निघालेल्या मुळ भागवता असलेल्या चतुर्पता अथर्वन् वेदातील बोला-बोलावर, शब्द-शब्दावर, चरणा-चरणावर तो चतुर्पता आदीपुरुष धनी उभा राहुन सच्च्या भक्तांना गाही देत आहेत. साक्ष देत आहे. अनुभव देत आहे. ग्यान देत आहे. अश्याप्रकारे अनेक कार्य आपल्या सच्च्या भक्तांकरीता करत आहे.

हा आदीपुरुष या मिर्तलोकी चे आकाशमात मध्ये निराकार निराधार निरंजन सोहंम् ज्योत स्वरूपात उभा आहे. गाही देत आहे. यांची हीच गाही, या तिरगुणी जगास सांगता हे जग मानेना ! सांगता गाही कोणी ओळखेना ! हे स्वार्थी जग चौथ्याचा भाग चौथ्याला देत नाही आहे हो । या मुळभागवता असा एक बोल केला आहे की :

॥ मुळभागवता, केला एक बोलं । भाग नाहीदेणार, होईन कल्पांत
जम्मा होईन, वम्हादिक ॥ जग ओळखेना...

॥ ज्याचा भाग, देईन त्याले । काहीतरी कनवा, येईन धन्याले ।
जुने वचनं, फेडन सारे ॥ जग ओळखेना...

॥ वचना मुळे होईन अपघात । मोजव्या साठी होईन रात ।
रात नाही होणार भेटन ज्योत ॥ जग.. ॥ ०८ ॥

-: शब्दार्थ :-

कणवा :- कनवळ, दया, कारुणा । **बोल** :- गोष्ट, बोलनं, वाणी ।

कल्पांत :- कल्प-अंत, कल्पाचा अंत, विश्वाचा शेवट ।

मोजवा :- येण्या-जाण्याची गिणती, चौ-यांशीची गिणती, । **रात** :- रात्र

मुळयवगाचे मुळवरेचे ग्यान असलेल्या या चतुर्पता भागवता मध्ये असा एक बोल केला आहे की : ज्याच्या नशिबी जो भाग असेल, तो भाग त्याला वेळ आल्यावर मिळणारच आहे. ज्याचा भाग त्याला दयावाच लागतो.

उदाहरणार्थ :- पाडावर आलेल्या आंब्याच्या झाडाचा पुर्ण पाड काहीही विचार न करता पाडला, तर या सृष्टीत असलेल्या पक्ष्यांचा त्या आंब्यावर जो भाग होता तो भाग त्यां पक्ष्यांना मिळणार नाही.

सृष्टीतुन जे काही तुम्ही घेता त्यापैकी काही भाग त्या सृष्टीलाच परत करावा लागतो. कारण तो भाग दुस-या कोणाच्या नशिवाचा भाग राहु शकतो. हा भाग जर त्या नशिवाला मिळाला नाही, तर आकांत मचुन कल्पांताची स्थिती उद्भवु शकते. देह-कल्पांचा अंत होवु शकतो. हा कल्पांत होवु नये म्हणुन आमच्या नशिवात आमचा भाग आम्हास सहजतेने मिळावा. या कारणास्तव चतुर्पती कडे महा महा ब्रम्हांदिक येवुन जमा होतीन. या आदीपुरुष चतुर्पती कडे ज्याचा भाग त्याला मिळावा याकरीता अर्ज करतीन. तेव्हा मग ता निरशुन्याहुन येईन भगवंत मिर्तलोकात आणी मग...

॥ ज्याचा भाग, देईन त्याले । मुळचे वचन ।

सत्रावीच्या दांडानं पाझर । चतुर्पतीचा येईन ॥ खंड५/७०

‘ज्याचा भाग देईन त्याला’ हे आपले मुळचे वचन निभावत-फेडत, तो आदीपुरुष अवतार आदीमुनी कृष्ण उभा राहीन. कृष्णाच्या शिष्टाई व्दारे या अन्जान अहंकारी स्वार्थि ब्रम्हांदिक ईत्यादी चा निराकार निराधार आदीपुरुष धन्याला काहीतरी कनवा येईन.

आपले मुळचे वचन फेडावया करीता तो कारुणेचा सागर असलेला मुख्यवगाचा देव चतुर्पती आदीपुरुष या मिर्तलोकी सत्रावीच्या दांडाने पाझर आणुन, अमृत गंगा झरझर वाहवत उभा राहीन. दिलेले जुने वचन तो फेडन सारं ! म्हणुनच तुम्ही या अवताराच्या शरण राहाव. दिलेले वचन तो आणन सोडवुन. भाग वचन पुर्विचं देणं, तो ईमान राखन. तो सच्च्यास आपल्या हृदयी मासी/मध्ये जागा देईन. ज्याचा जो मान/भाग असेल, तो मान/भाग सहजतेने त्याला मिळवुन देईन हो. हे निश्चित जाणा.

॥ पल्याड धनी त्याची महीमा वाणी सांगु जगाला ।

तिरलोक्यातील तिरगुणी अवतार । लबाड म्हणे मजला ॥ खंड०२/३५

परंतु या तिरलोक्यातील जे तिरगुणी अवतार, या चतुर्पती मौंस वाणीला खोटी वाणी आहे. लबाड वाणी आहे..असे जाणुन बुजुन लबाडतेने म्हणत आहेत. लबाडी करत या चतुर्पताला पडीत टाकत आहे. ही पडीत गाय उभी राहणार नाही. ही गाय मरणावस्थेतच राहील. परंतु तसे न होता चतुर्पती आदीपुरुष हा शंक देहघरी उभा राहुन देहीचा राजा अहिन आत्मा याच्या मुखी चतुर्पती गिण्यान देवुन देहीला आत्मज्ञानी बनवेल.

॥ आदीपुरुष चतुर्पती । गिण्यान देईन अहिनामुखी ।

उडवन तिर-पतीची टोपी । हो-हो म्हणता होईन जित्ती ॥ ०२/३९

॥ नाही-नाही म्हणता उसन झालं । उभा राहुन फेडन सारं ।

उभा राहुन फेडन सार । त्याहीला चौ-यांशी नाही चुकणार ॥०२/३९

॥ नाही नाही म्हणतीन त्याहीला चौ-यांशी विगार ।

येण जाणं त्याहीला लागन । कदा नाही चुकणार ॥ ०४/०३

आदीपुरुष हा अहिनाच्या मुखी आपले चतुर्पती गिण्यान जेव्हा देईन तेव्हा या तिरगुणांचे तिन राजे यांची पदवी उडवुन ही चतुर्पता गाय हो-हो म्हणता या देहीत जित्ती होवुन उभी राहीन. देहीला चतुर्पता अथर्वन् वेदाचे निरंजन चतुर्पता ग्यान सह आदीपुरुष धन्याचे देणं प्राप्त करुन देईन. परंतु हे लबाड तिरगुणी म्हणतात की : ही चतुर्पता गाय कधी जीत्ती होवुन उभी होणार नाही. तिरोपतीची टोपी उडवणार नाही. असे जे उसन अवसान आणुन चतुर्पता गाय जित्ती होणार नाही. उभी होणार नाही नाही । असे म्हणत तिरगुणी जे वचने देत सुटले आहेत, त्यांच्या त्या लबाड वचनामुळे एक ना एक दिवस त्याचीच फजीती होईन. हे लबाड चतुर्पता गाय ही हो-हो म्हणता जित्ती होवुन उभी होणार नाही. धनी उभा राहणार नाही. तिर पतीची टोपी पदवी उडणार नाही.

ऐसे नाही नाही म्हणत सच्च्या चतुर्पती भक्तांना हिनवतीन, तेव्हा तो धनी शंक व सच्च्यांच्या देहघरी उभा राहुन सर्व नाही-नाही म्हणण्याचे उसनं फेडनं. नाही-नाही म्हणणा-यांच्या मागे मग चौ-यांशी ची विगार लागेल. येणं-जाणे त्याहीच्या मागे लागेल. ते कदा नाही चुकणार. ऐसा हे तिरगुणी त्यांचा स्वतःचा अपघात करून घेणार आहे. मागे चौ-यांशी ची तिबता लावून घेणार आहे.

तसेच जे अभक्त लोक वचने देत आपले वचने पाळत नाही आहेत, आपल्या स्वतःच्याच बोलावर उभे राहत नाही आहेत, अश्या अभक्त लोकांनी बोललेल्या बोलावर, अभक्तांनी दिलेल्या वचनावर तो काही उभा राहणार नाही. जे स्वतःच्याच बोलावर उभे राहत नाही, ते कोण्या तोंडाने देवाला त्यांच्या बोलावर उभे राहण्यास विनवतीन ? जे स्वतःच्याच बोलावर उभे राहत नाही, त्यांच्या बोलावर देव कसा उभा राहील ? त्यांच्या त्या बोलावर तो उभा न राहल्यामुळे, अश्यां लवाडांनी दिलेल्या लवाड वचना व्दारे लवाडांचा अपघात होईन.

॥ लवाडीच्या मुळं । ८४शी यवनं ।

म्हणुन येणं-जाण. येरझार । ८४शी यवनं ॥ ०२/२४

या लवाड तिरगुणी सह अभक्तांनी केलेल्या लवाडी मुळे झालेल्या अपघाताने, त्या सर्व लवाड तिरगुणी अभक्तांच्या मागे चौ-यांशी लागेल. जित्या जन्मी जी चौ-यांशी भोगत आहे, ती चौ-यांशी सौम्य करणारा कोणी एक धनी नाही-नाही म्हणणा-यांच्या जवळ न राहल्यामुळे त्यांच्या जित्या जन्माची ८४शी ची तिबता वाढेल. ८४शी चे तेज वाढेल. ८४शी च्या येरझारा वाढेल. ही त्यांची जित्या जन्मीची ८४शी कधी व कशी संपणार ? याची गिणती करता करताच त्यांच्या जिवनाची रात होईन.

जित्या जन्मीच ही चौ-यांशी त्यांच्या मागे लागून राहीन, तर मग मेल्या मागं ती ८४शी काय चुकणार ? मेल्या माग तो फक्त काळच चुकवेल हो । ही ८४शी चुकनार नाही.

॥ जित्या जन्मी ८४शी आहे । मेल्या मागं चुकवण काय ?

नामी राहयं भजनी राहयं । चुकन ८४शी,
धन्याची सांगी आहे ॥ ०२/३१

॥ सत्य सांडन भुम्मा । मोडण हा कली, सोडुन दया लवाडी ।

वसा नेमधारी । या भैसाच्या ॥ ०२/२४

म्हणुनच ऐक लवाडा ! लवाडाने असत्य लवाड वचने अथवा असत्य व लवाड बोल न बोलता, सत्कृत्यात राहुन या सत्य देवाच्या नामी राहावं. भजनी राहवं या चतुर्पतीच्या । शरण राहवं या आदीपुरुषाला । तुम्ही लवाडी सोडुन दिल्यानंतर हा कली मोडन. म्हणुनच लवाडी सोडुन सच्च्या भक्ती भावाचा नेम घेवुन सत्याचा नेमधारी वनुन, या भैसाच्या भजन पुंजन ध्यान सुमरनी वसा. तेव्हा मग या देहभुम्मेवर सत्य सांडन ! तो धनी उभा राहुन तुमची ८४शी चुकवन. अशी या धन्याची सांगीच आहे. हा धनीदेव उभा राहुन ८४शी चा सारा फेर फेडन/चुकवन. आणी तेव्हा मग या जीवनाची रात न होता, चतुर्पती आदीपुरुष ची ज्योत भेटन. देहज्योता प्रकाशन.

हेच होय सत्कृत्यात राहुन, या सत्कृत्याच्या अधीक्याने तिरगुणांच्या पलीकडे नेणारी, त्रिगुणातीत दृष्टीस आलेली सत्य सांडवत असलेली चतुर्पती ची सत्कृत्याची ज्योत होय. ही ज्योत यवगान यवगी सांगी करत आहे.

॥ हे होय सत्कृताची ज्योत । यवगा यवगी देईन आउक ।
तिरलोक भुलले अभिमानात ॥ जग ओळखेना...

-: शब्दार्थ :-

यवगा यवगी :- युगान युगां पासुन । **आउक** :- सांगी करने ।

सत्कृत्याच्या अधिक्याने तिरगुणाचे पलीकडे जावुन, या तिरगुणांच्या पल्याड उभ्या असलेल्या त्या निराकार निराधार निष्कलंकी चतुर्पती आदीपुरुषाची ही ज्योत होय. सत्कृत्याने लाभलेली ही ज्योत असल्यामुळेच या ज्योतीलाच सत्कृत्याची ज्योत असे म्हटल्या गेले आहे. या सत्कृत्यात राहणा-या सत्पुरुषाच्या देहीमध्ये, ही निरंजन ज्योत चैत्यन्यमय सोहंम् स्वरूपात उभी राहुन, देहीच्या त्रिकुटावरी चमकन. ही ज्योतच यवगा न यवगापासुन चालत आलेले चतुर्पती ग्यान आउक/आउट म्हणजे आपरूप सांगी करेल. जाहीरण करन.

या सत्कृताचा अधिक्याने या तिरगुणांच्या पल्याड जावुन, निरंजन धनी कडे जाणा-या सत्पुरुषाला ही सत्कृत्याची ज्योत नित साहय होईल. सत्कृत्य करत चतुर्पती नामी असलेल्यांच्या देहीतील कलंक धुवुन, देहीत निष्कलंकी मांडणा करण्यास ही सत्कृत्याची ज्योत सदा साहय करेल.

या सत्कृत्या द्वारे तो सत्पुरुष काम, क्रोध, मोह, मद, मत्सर, अंह,.. इत्यादी इंद्रियांदि अवयवांचे विषय विकार..इत्यादी धुवुन देही सुंदर साफ करेल. देही निर्विकार स्वच्छ करून शंक आचार विचार ठेवुन, या देहीत निष्कलंकी मांडणा करेल. सत् यवगाची मांडणा या देहीत होईन. भैसाची यवगी मांडणा या शंक देहीद्वारे होईन. परंतु त्याची खबर कोणा वाहय जगताला राहणार नाही. ही चतुर्पता ज्योत शंकाकडे नेण्यास साहय होत राहिल. तो द्युत वनुन राहीन. अवधुत पदास जाईन.

या द्युतांच्या देहघरी सत्कृताच्या ज्योती द्वारे आदी भैसाचे सांगी, जाहीरण आउट करणारे आवुक यवग येईन. 'सांगते निराकार परमात्मा । ऐकते निर्गुण आत्मा' या अवस्थेची प्राप्ती झाल्यानंतर चतुर्पती चे सांगी करणारे आउक यवग ज्याच्या देहघरी येईन, तो मग नाही पडणार वा विचारी ! त्याला विचारचकांत पडण्याची आवश्यकताच राहणार नाही. कारण की : त्याच्या प्रतेक विचारावर तो निरंजन धनी सांगी करेल. ग्यान देत राहिल. त्याला ग्यानप्राप्ती करीता, इकडे तिकडे कुठेही भटकावं लागणार नाही. विचार चकांत पडुन, तो नाही पडणार वा विचारी !

परंतु या विचार चकांत पडून, विचार करन तिनही लोक सारे की : हे एवढ मुळ ग्यान त्याच्या जवळ कुठुन आले ? आमच्या सारखा हाडामासांचा गुरु न करता, कुठे गेला होता तो निरंजन ग्यानप्राप्ती साठी ?.....त्याच्या या मुळग्यान संपन्नतेचे अनेक विचार करतीन तिरलोक्याचे तिरगुणी अवतार सह तिरगुणी जन सारे ! आणी मग म्हणन हाही चतुर्पती देव खरा ।

परंतु काही स्वार्थी तिरगुणी जनांला सगळ समजुन उमजुन सुध्दा हे सर्व चतुर्पती ग्यान मानण्यास तयार होणार नाही. कारण की : या तिरगुणीनी मायेन पाडलेल्या भुलवणीपायी सर्व तिरगुणी स्वार्थी जन हे स्वहीत व स्वार्थापायी आलेल्या अभीमानात गेले आहेत. ऐश्या या अभीमानी चा अपमान होईन. हे निश्चित जाणा.

॥ अभिमानाशी दिला मान । अभिमानाचा होईन अपमान ।
त्याचे नोव्हे हे चैतन्य । निराकार आप आले पलटुन ॥

जेव्हा चैत्यन्याचा शिक्का हा चतुर्पती आदी भैसाच्या हाती घेईन, तेव्हा या तिरगुणांची माय असलेली माया चैत्यन्या ही स्वतःहुन म्हणन की : तो माझा खेत्री । त्याची मी शक्ती । तो माझा वर । तोच होय या चतुर्पती पंथाच्या भुम्मेवर उभा असलेला माझा चत्रभुज पुर्ण अवतार कृष्ण ।

अश्या रितीने माया चैत्यन्याच या चतुर्पती आदीभैसाला शरण आल्यावर, मग मान दिलेल्या या स्वहीती स्वार्थि तिरगुणींच्या अभिमानाचा अपमान होईन. त्यांच्या जवळ निश्कलंकी चैतन्य राहणार नाही. त्यांचे नोव्हे वा आता ते चैतन्य । ते चैतन्य तर आता या आदीभैसाचे होय.

जेव्हा स्वहीती स्वार्थिजन आपला अभिमान सोडुन, या आदीपुरुष आदीभैसाला सच्चेपणाने भजतीन, तेव्हाच त्या सच्चे जनांपाशी तो निराकार निराधार आदीपुरुष भैस आप/स्वतःहुन पलटुनी येईन. मग ते सच्चे म्हणतीन की : निराकार आप आला पलटुनी । आता होईन या देहीच्या निराकार निराधार शिवाचे या देहीच्या शक्तीसोबत स्वयंवर..

॥ निराकार-निराधार । शिव-शक्तीचं होईन स्वयंवर ।
अनामीक म्हणे देवा मी तुझं वाळ ॥ जग..

-: शब्दार्थ :-

स्वयंवर :- वर निवडुन हार टाकणे, अटी पुर्ण करून लग्न करणे, मिलन ।

भिड घालणे :- गर्दि करणे, जमाव तयार होणे ।

येथे या चतुर्पती पंथाच्या भुम्मेवर, कितीतरी वेळा या चतुर्पती ग्यानाचा संग करून निराकार आप आले आहे पलटुनी । आपहुन सच्च्या देहघरा पलटुन येवुन सच्च्या देहीला हाती घेवुन दवंडीच्या प्रमाणे या भैसाच्या यवगाची चतुर्पतीची वाणी जगातील सच्च्या देहीला सांगतली आहे. सच्च्या देही प्रकाशीत केलेल्या आहेत. म्हणुनच या चतुर्पतीच्या ग्यानाचा संग करून जेव्हा या चतुर्पती आदीपुरुषाचे भजन-पुजन, ध्यान-सुमरन कराल, तेव्हा ही चतुर्पती ज्योत हृदयात प्रज्वलीत होईन. या मिर्तलोकी या हृदयी तेवत असलेली चतुर्पती निरंजन ज्योती चा जेव्हा अखंड संग कराल, तेव्हा तो निराकार निराधार आदीपुरुष चतुर्पती देहीच्या अहीना मुखी अहीनाघरचे निरंजन चतुर्पता गिण्यान देईन.

या निरंजनात्मा अहीना मुखच्या निरंजन चतुर्पती ग्यानामुळे, या देहीत चतुर्पती निराकार निराधार चैतन्य आदीपुरुष यांची निरंजन ज्योत जागृत होईन. या जागी झालेली ज्योतीला भेट देण्यासाठी, या देहीच्या सप्तपाताळा वर साडे तिन कुंडल घालुन वसुन असलेली शक्ती चतुर्पतीच्या भजन-पुजन, ध्यान-सुमरन व्दारे वर वर सरकत, देहीच्या मनक्या स्थित २९ स्वर्गाच्या वर जावुन देह पुरा उजळुन टाकेल.

मस्तकस्थीत देह ज्योता उजळुन, ही शक्ती सहस्रागार वर स्थित असलेल्या उर्ध्व स्वर्गिच्या आकाशमात मधील निराकार निराधार उभ्या असलेल्या निरंजना समोर उभी राहिल. जेव्हा ती तेथुन खाली येईन, तेव्हा मग या शिवाचं या देहीच्या शक्ती सोबत स्वयंवर होईन. शिव-शक्तीच मिलन होईन. या मिलनातुन ही ज्योत या त्रिकुटी चमकुन, या देहीच्या तिरभवनी होईन वा आरोही. ।

आणी मग ही ज्योत, या देहीच्या संपुर्ण अंगा-अंगाच्या कप्प्या-कप्प्यात, कपाटा-कपाटात ती गिरन/पडन. तेव्हा मग ती ज्योत या देहदेउळीच्या दस/दहा ज्योतीसह, षटचक्रेसह अनेक चक्रे उजाळून टाकेल. या चक्रांचा प्रकाश या देहीच्या कांतीला भेदुन बाहेर निघेल. यामुळेच या देहीला तेजोमय अंगकांती प्राप्त होवुन ही देही कंचन बनेल. या देहीला मेघा स्मृति सह अनेक विविध सिद्धिर्घो शक्तीर्घो प्राप्त होवुन काया व मती उजाळून निघेल.

ही ज्योत, त्या देहीचा समया पालटुन, त्या देहीची दृष्टी नवी करेल. नव्या दृष्टीने या देहीला सर्वकाही न पाहीलेले नविनच दिसन सार. । या नविन डोळ्याच्या दिव्यदृष्टी मुळे, ही नविन डोळ्याची ही कळसुत्र बाहुली येथुनच तिरलोक्यात चैतन्य आदीपुरुषाने घेतलेला जुम्मा पाहील. अकाशमात मध्ये उभी असलेली निश्कलंकी अनामत ज्योत या मिर्तलोकातुनच त्याच्या दिव्यदृष्टीत पडेल. त्याला मग त्या जीवनकळीच्या सत्रावी ज्योतीची गोडी लागेल.

त्याला सत्रावीची गोडी लागुन, त्याचे विषम विसर्जन होईन. तो सर्व चरांचरात एकच तत्व पाहील. तो समबुद्धिचा होवुन एकच चैतन्य ज्योत सर्वात पाहील. ते एकच तत्व म्हणजे या निराकार निराधारी चतुर्पती आदीपुरुष भैसाची चैतन्य चा पुरवा देणारी जिवनकळा ज्योत !

या नविन डोळ्यांच्या दृष्टी मुळे, ज्याला आधीचे नाव गाव माहीत नाही असा हा अनामीक म्हणन की : आता मला या चतुर्पतीच्या कृपेने, माझे घराचं ठिकाण जाणतो. मी माझे निजस्वरूप आत्मस्वरूप आता जाणतो. कृष्णदेवा । तुमच्या कृपेने या देहीच्या शिवाचे या देहीच्या शक्ती सोबत स्वयंवर झाले आहे. हे सर्व या चतुर्पती ने मला तिरगुणांच्या पलीकडे पाहणारी त्रिगुणांतीत अशी दिव्यदृष्टी दिल्यामुळे संभव झाले आहे. या स्वयंवरात या नविन डोळ्याने तुझे तेजोगुणी अंश दिसु लागलेत. तुझे तेजोगुणी अंश मजमध्ये प्रकाशमान झालेत. आता ख-या अर्थाने देवा मी तुझे बाळ झालो आहे. मी ख-या अर्थाने आज मी या जगात या सत्य देवाचं बाळ झालो आहे.

आतापर्यंत मी देवाला देवा मी तुझ बाळ । तुझ बाळ । असेच म्हणत होतो. परंतु आता या अनामीका घरी तो मुळ्यवगाचा चतुर्पती देव भाव पाहुन उतरला. या देवानं आपला बाळ पोटाशी घेतला. आणी 'हे माझ बाळ । हे माझ बाळ ।' असे देव म्हणु लागले आहेत. आपल्या बाळाच्या बोलावर उभा राहुन बाळाचे काम तो करु लागला आहे. तो या अनामीका देहघरी येवुन या अनामीक बाळाचा झाल्यामुळे, आता ख-या अर्थाने हा अनामीक म्हणतो की : देवा हे तुझ बाळ । आता करा तुम्ही संभाळ । हे तुझ बाळ जग ओळखेना !

ज्यांनी असेच स्वताला ओळखुन तुजपर्यंत पोहचले आहेत, ते सर्व ओळखीचे ओळखतीन हो जीव । त्यांनी हा जीव ओळखला असल्यामुळे असे ओळखीचे तिरलोक्यी गडी येवुन घालतीन गा भिड ।

॥ ओळखीचे ओळखतीन जीव । बहु मानवाचे वाटते भेव ।

मधुपान घेतीन मौंसासवं ॥ जग ओळखेना... ॥ १२ ॥

हे आदीपुरुषा । आता मी तुमच्या कृपेने ख-या अर्थाने स्वतःचे स्वरूप ओळखणारा झालो आहे. माझे सारखेच स्वतःचे स्वरूप ओळखणारे जीव मज ओळखतील. तसेच तु ज्याला ज्याला भेटला आहे, ज्याच्या हदयी भेट दिली आहेत, असे तुया भेटी आंगचे शुरविर सिध्द तुमच्या कृपेने या स्वयंवराच्या दिवसाले माझे संगतीन उभे राहले आहेत. हे सर्व ओळखीचे झाले आहेत.

तसेच ज्यांनी आत्मज्ञानी बनून, तिरगुणांच्या पलीकडे जावून आपले आत्मस्वरूप, स्वस्वरूप, निजरूप जाणले आहेत किंवा जाणण्याच्या मार्गावर आहेत. तुमच्या भेटीच्या मार्गावर आहेत. तुमच्या भेटीसाठी उत्सुक होवून प्रयत्नरत आहेत. असे जाणकार सिदाईने चालणारे जीव मज ओळखतीन गा आता. असे हे ओळखीचे ओळखतीन हा जीव !

परंतु या जगात तिरगुणांनी वादशाही केली आहे. तिरलोक्य जन या तिरगुणांच्या सब देवतांचे, पुंजन मान दर्शन घेत आहे. या अन्जान जनांकडून यां तिरगुणींनी आहार-उपहार घेत अन्जानांच्या सह स्वतःच्याही देहा नाशवल्या आहेत. अश्या या तिरगुणांचे देव व त्यांचे नायक यांना पुंजता भेव वाटते. चौ-यांशीचा फेरत तिरगुणांच्या बंधनात टाकवून अडकवून ८४शी चुकवु न देता ८४शी ची तिव्रत वाढवणारे फसवे स्वार्थि स्वहीती मायावी तिरगुणी बहु मानवांचे वाटते गा आता भेव । कारण की : जो तिरगुणांचा प्याला माया चैत्यन्यानं मधुपानाप्रमाणे पाजुन तिरगुणी जनांच्या हाती दिला आहे, तो प्याला ते स्वहीता पायी सोडायला तयार नाहीत.

तिरगुणांच्या पलीकडे पाहण्याची इच्छा स्वस्वार्थापायी यांनी सोडुन दिलेली आहे. तिच पिंडदान केलेले आहे. तिरगुणांच्या पलीकडे पाहायला हे फसवे तिरगुणीजन तयार नाही.

या तिरगुणांच्या पलीकडे उभ्या असलेल्या मौंसराजाची म्हणजेच या चतुर्पती आदीपुरुषाची ही परा-पश्यंती, मध्यमा-वैखरी या चारही वाचेतुन निघणारी मौंस वाणी आहे. ही चतुर्पतीची मौंस वाणी या तिरगुणांचे पलीकडची आहे. परंतु मायेचा तिरगुणी प्याला मुखी लावून, हे फसवे मायावी तिरगुणी जन मौंसवाणी चा संग करू पाहत आहे. म्हणुनच ही चतुर्पतीची मौंस वाणी कोण्या फसव्या मायावी तिरगुणीला नाही देणार वर । अश्या स्वार्थि स्वहीती मायावी तिरगुणी बहु मानवाचे भेव वाटते. कारण हे स्वार्थि स्वहीती तिरगुणी तिरगुणी मायेच्या प्यालाने मद्यपान घेतीन मौंसा सव !

ज्यांनी स्वतःला ओळखुन स्वतःचे सेरूप पाहीले ते ओळखीचे ओळखतीन हा जीव. अश्या ओळखीच्या जीवांना तो आदीपुरुष देईन या जीवाची ओळखी करून ! त्या ओळखीच्या जीवांच्या हातीच देईन तो आपली मौंसवाणी ! कारण या मौंसवाणीतच तो अनामीक कृष्ण गुप्तरूपात राहतो. हे मौंस वाणीच त्याचे घर होय. या घरात येणाःया अनोळखी बहु मानवाचे त्याला वाटते हो भेव कारण हे अनोळखी तिरगुणी मायेच्या तिरगुणी ग्यानाचा प्याला पिउन ही चतुर्पती ची चारही वाणीतुन निघालेली मौंसवाणी लुटु पाहतील. अश्या अनोळखी तिरगुणीला ही मौंसवाणी तो देणार नाही वरं !

॥ मौंस होय अनामीकाचे घर । कोणाला देणार नाही वरं ।

तिरलोक येवुन घालतीन भिड ॥ जग ..॥ १३ ॥

या चारही वाचेतुन निघणा-या मौंसवाणी च्या चतुर्पती हरीनामात हा अनामत आदीपुरुष उभा राहतो. या अनामीकाचे घर या चतुर्पतीच्या वाणी मध्ये आहे. या चतुर्पती वाणी च्या अक्षरांना आदीपुरुषाने आपले तक्त बनवुन या वाणी च्या शब्दावर उभा राहतो. चतुर्पता अथर्वन् वेदांच्या अक्षरी तक्तीवर उभा राहुन तो धनी सच्च्या भक्तांना साहय करत आपले यवगाचे कार्य करत आहे.

जर तिरगुणांना संग घेवुन, तिरगुणी प्याल्याने तिरगुणी मायेचे मधुपान करत ही चतुर्पती वाणी घेत असाल, तर ही चतुर्पतीची मौंसवाणी त्यां मायचे मधुपान करणा-यांच्या हाती कोणत्याही हालतीत देणार नाही वरं ! कारण की :

या चतुर्पतीच्या मौसवाणी करीता, आम्हा तिरगुणांच्या पलीकडे पाहणारा सच्चा पाहीजे. त्रिगुणातीत दृष्टी ठेवुन वघणारा सच्चा पाहीजे. त्या सच्च्यांच्या घरी आपणहुन जावुन त्यांना हाती धरुन ही वाणी त्यांच्या हातात दिल्या जाईन. परंतु कोणत्याही तिरगुणी प्याला घेवुन मद्यपान करणा-यांच्या हाती ही वाणी लागु देणार नाही. हे निश्चित जाणा.

त्रिगुणातीत दृष्टी ठेवुन, सच्च्या दिलाने पारख करणारा सच्चा पारखी भक्त पाहीजे. अश्या सच्च्या भक्त पारखीलाच या चतुर्पती वाणीचं तो कृष्णधनी देणं देईन.

ही चतुर्पता कोणा ऐ-या-गै-याच्या हाती नाही दिली आहे. कारण की : या चतुर्पती वाणीत चतुर्पतीचा मौसराज धनी तिरलोक्याची किल्ली हाती घेवुन उभा आहे. ज्यांनी तिन यवगाची राजपदवी दिली आहे, अश्यांच्या हाती ही वाणी सहजा सहजी दिलेली नाही तर ईतरांचं काय ? यां देवांच्या हाती तर तिन वेदच दिले आहेत. हे तिन वेद घेवुन तिन देव आपल्या मनात खुशाल आहे. परंतु ज्या चतुर्पता अथर्वन वेदाने तो धनी जागा होतो, तो चौथा चतुर्पता अथर्वन् वेद चौथ्या धनी ने या तिन देवांच्या हाती नाही दिला आहे. तो अमृत संजीवनी असलेला चौथा चतुर्पता अथर्वन वेद या चौथ्या भैसाच्या हाती आहे.

ही चतुर्पता अथर्वन् वेदाची वाणी तर भैसाच्या यवगाच्या मांडणी करीता कार्यरत् असुन, येथे या चतुर्पती पंथाच्या भुम्मेवर पुढे येणा-या भैसाच्या यवगाकारण आवाजी उभी आहे. या आवाजी आलेल्या चतुर्पतीच्या अनमोल वाणी व्दारेच तुम्ही निरशुन्याहुन येवुन, या मिर्तलोकी या हृदयी ठाणं मांडलेत. या मिर्तलोकी या हृदयी तुम्ही तुमची पेठ बसवली. आणी ही चतुर्पतीची वाणी ऐकुन सर्व त्रिलोक्य जनी, या धरणी उतरले. अवघे दैवत उतरलेत. पाताळाचे पालक, स्वर्गिचे दैवत या मिर्तलोकी भेटी साठी आलेत. हे चतुर्पती देवा । जे तुमच्या भेटीच्या मार्गावर आहेत, जे तुम्हास भेटले आहेत, असे तुया भेटी आंगाचे सिध्द आता देवा तुया या बाळाच्या संगतीन उभे राहले आहे. या स्वयंवरांमुळे आता निजधाम, वैकुण्ठ, कैलाशी व इंद्रपुरी चे गडी.. इत्यादी अवघ्याची या चतुर्पती भैसाच्या वाणीचे अमृतपान करीता भिड पडणार आहे. आता कसं नाही म्हणावं त्याहीले. ? हे तिरलोकी घालतीन हो भिड ।

॥ भिड मुर्खती उभ्या ज्योती । करा यवगाले ।
एकच भाव राहु दया देवा । अस्तुरी पुरुषाले ॥

भजने :-

॥ अनामीका घरी आला । भाव पाहुन देवराया उतरला ॥
॥ ज्याचा भाव त्याची भक्ती । विठोबा राया देव त्याहीच्या संगती ॥
॥ ज्याचा भाव त्याचा देव । उभा आहे माझा अवधुत राव ॥
॥ भाव धरा भक्ती करा । भावीका साठी हो देव भावीक झाला ॥
॥ भाव या अनामीकानं केला । देव वचनात अखंड गोयला ॥
॥ वचन दिले मानवाले । मानवाची हो देवा कारुणा तुले ॥
॥ कारुणेच्या सागरा, कारुणा कर । आम्ही अन्जान लेकरं, पदरी धर ॥
॥ पदरी धरल्या । नको जावु दुर । लोट मारतो देवाच्या चरणावर ॥
॥ धरले चरण उभा जवळ । हेच मागतो महाराजा मागणं ॥
॥ तुमचे चरण माझी डोही । हो हाच करार ।
भक्त जनांवर करावं दया । बहु यवगं तारं ॥

॥ कृष्ण महाराज धनी अवधुत ॥